

تکثیر، پرورش و فناوریهای نوین

مدیریت تکثیر مولدین در کارگاه‌های ماهیان دریایی ایران: شیوه‌های موثر هورمونوتراپی در صیبیتی، هامور، شانک و کفال

آریا وزیرزاده^{*}

اشکان اژدهاکش پور^۲

۱- استادیار شیلات، بخش مهندسی منابع طبیعی و محیط زیست، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شیراز، شیراز، ایران. ایمیل

*Vazirzadeh@shirazu.ac.ir

۲- مرکز تحقیقات شیلاتی آبهای دور چابهار، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی ایران، چابهار، ایران. ایمیل

a_arzhan@yahoo.com

واژه‌های کلیدی: ماهیان دریایی، مولد، تکثیر، هورمونوتراپی

مقدمه

ماهیان نیز همانند بسیاری دیگر از جانوران هنگامیکه در شرایط اسارت نگهداری می‌گردند برخی مشکلات و اختلالات تولید مثلی در آنها بروز می‌نماید. به نظر می‌رسد که این مشکلات در نتیجه استرس‌های وارد شده در شرایط اسارت و همچنین عدم وجود شرایط طبیعی تولید مثل پدیدار می‌گردند. اختلالات پدید آمده در سیستم تولیدمثل ماهیان با گذشت زمان به تدریج کاهش می‌یابند، بعبارتی دیگر آنها به نوعی خود را با شرایط اسارت تطبیق داده و تولیدمثل خود را از سر می‌گیرند. از جمله ماهیان دریایی که تاکنون در ایران بعنوان کاندیدای آبزی پروری مطرح بود و در یک دهه اخیر تحقیقاتی در زمینه تکثیر مصنوعی آنان انجام شده است می‌توان به صیبیتی، هامور، شانک و کفال اشاره نمود. در مقاله حاضر به اختصار شیوه‌های موثر هورمونوتراپی در این ماهیان با توجه به شیوه تولیدمثل آنان بیان خواهد شد (Mylonas et al., 2009).

روش کار

قدیمی ترین و شاید رایج‌ترین روش هورمونوتراپی در گذشته استفاده از عصاره هیووفیز بوده است. بعد از آن دانشمندان به سراغ استفاده از GtH‌های خالص و سنتز شده ماهیان رفتند اما این هورمونها علاوه بر گران بودن گاهی سبب ایجاد پاسخ‌های ایمنی در ماهیان دریافت کننده می‌گردد. بدلیل تولید زیاد هورمون گادوتروپین جفت انسان (hCG) استفاده از این هورمون در ماهیان رایج شد و در بسیاری از ماهیان دریایی این هورمون به طور متداول استفاده می‌گردد. از دهه ۱۹۷۰ به این سو و با کشف هورمون GnRH تحقیقات بیشماری در خصوص استفاده از این هورمون در ماهیان انجام شد. اگرچه تزریق ساده این هورمون در ماهیان آب شیرین موثر بود اما در ماهیان دریایی تزریق یکباره کارایی چندانی نداشت و محققین مجبور به استفاده چندباره از این هورمون می‌شدند که سبب ایجاد استرس، کاهش کیفیت گامت‌ها و مصرف نیروی کار و صرف هزینه زیاد می‌شد (Vazirzadeh et al., 2011).

نتایج و بحث

طبق تحقیقاتی که توسط نگارندگان و سایر محققین آبزی پروری کشور انجام شده است، استفاده تلفیقی از عصاره هیپوفیز و هورمون hCG در ماهیان دریایی موقتی آمیز بوده است. همچنین استفاده از روش های کند- رهش هورمون GnRHA بدلیل الگوی تخریبی ماهیان دریایی که اغلب غیرهمzman می باشد نیز موثر بوده است. (Vazirzadeh et al., 2008) در جدول ۱ دوز ها و شیوه های پیشنهادی از هورمونهای مختلف برای تکثیر ماهیان دریایی موجود در ایران توصیه می گردد

جدول ۱: نوع هورمون، شیوه استفاده و دوز پیشنهادی برای ماهیان دریایی ایران

نوع ماهی	دوز	هرمون و عصاره هیپوفیز	گندوتروپین ماهی	HCG	GnRHa تزریق	GnRHa کند-
صیبی	دوز					
شانک	دوز					
هامور	دو مرحله					
کفال	دو مرحله					
توضیحات	جواب میدهد	جواب میدهد	جواب میدهد	میدهد	بهتر	اول موثرتر است
ترجیحا همراه با در صورت در دسترس	همان تزریق دوم و	همراه با هیپوفیز و یا HCG	هورمون GnRHa	و عنوان دوز بودن همراه با هیپوفیز به	عنوان تزریق دوم با هیپوفیز	ترکیبی با هیپوفیز
و عنوان دوز بودن همراه با هیپوفیز یا سیم	عنوان تزریق دوم بهتر جواب	سالمون	ترجیحا همراه با	ترکیبی با هیپوفیز	ترنگی با هیپوفیز	دریایی موثرتر خواهد
اول موثرتر است	موثر تر خواهد بود	میدهد	با	با	با	بود

فهرست منابع

Mylonas CC, Fostier A, Zanuy S. Broodstock management and hormonal manipulations of fish reproduction. General and Comparative Endocrinology. 2009 165:516-34
Vazirzadeh A, Hajimoradloo A, Esmaeili HR, Akhlaghi M. Effects of emulsified versus saline administration of GnRHa on induction of ovulation in rainbow trout, *Oncorhynchus mykiss*. Aquaculture. 2008 280:267-9.

Vazirzadeh A, Mojazi Amiri B, Yelghi S, Hajimoradloo A, Nematollahi MA, Mylonas CC. Comparison of the effects of different methods of mammalian and salmon GnRHa administration on spawning performance in wild-caught female carp (*Cyprinus carpio carpio*) from the Caspian Sea. Aquaculture. 2011 320:123.

